

Bayer Zsolt: Új század felé

2018 november 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez most a nemzeti parancs.

A Nyugat ma m?anyag eszmékkel, ideológiákkal játszódik – az els? világháború óta eltelt száz esztend?nek ez a legrémesebb summázata. M?anyag eszmék, m?anyag ideológiák, a szabadság önmagát túlélt torzképe.

Ül a Nyugat a bágyadt napsütésben, mint halállal és elöregedéssel dacoló, nevetséges, kirúzsozott m?fogsorú vénasszonyok a kávézó teraszán, és a kih?l? jólétet kavargatva megtagadja önmagát. Megtagadja a hitet, a nemzetet, a nemeket, úgy szólja meg és le a múltat, mintha lenne még jöv?je, az individualizmusból önsorsrontást, az intellektusból „villalakót” nyáladzott össze. Ki tudja már, mióta, mindent lefelé nivellál, már nem a középszer?séget, hanem a kisszer?séget, a pitiánerséget, a romlottat, a beteget, a természetellenest és a torzat emeli piedesztálra.

Ebb?l semmi sem fog megmaradni. Ezek m?anyag eszmék, a Nyugat még egy kicsit tologatja ?ket, aztán majd összetörnek. S nekünk most ebb?l kell kimaradnunk. Igen, valamiféle kánon már, hogy mi ingázunk a Nyugat s Kelet között, s legjobbjaink mindig is a Nyugathoz akarták kötni az országot. Igen, éppen a mi generációnk indult el ezzel a szándékkal újra, ezzel az illúzióval, s most rá kellett ébrednünk, alig van már valami, ami miatt nekünk harcolnunk kéne ?értük.

S van nekünk egy közegünk (ez magát még mindig „szellemi elitnek” nevezi, holott már nem szellemi és legf?képpen nem elit), amely már nagyon-nagyon régóta nem gondolt semmit sem, már nagyon-nagyon régen nem tud mit mondani ennek az országnak. Ellenben ha a Nyugat szellent egyet, ezek egymás sarkára hágva tülekednek a „forrás” körül, hogy elmondhassák, harsányan és büszkén, ?k inhaláltak a leghamarabb és a legnagyobbat bel?le.

Velük sincsen már túl sok dolgunk minekünk. A mi dolgunk az igenis létez?, harmadik út ?rzése. S ha kell, hát kitaposása. S hogy mi a harmadik út? Hát a normalitás világa. Száz év telt el azóta, hogy elveszett az els? világháború, s mindjárt száz, hogy elveszett egy ezeréves haza.

S ebben a száz évben is óriási er?k mozdultak meg azért, hogy mi ne is legyünk. Legf?képpen a határon túlra kényszerített, magát kisebbségi vagy ami még ennél is nehezebb, magát szórványban találó magyarság ne legyen többé. És láss csodát: mégis vagyunk! S ez a csoda a normalitás csodája. Mármint, hogy nincsen semmi a nemzet helyett, nincsen semmi a család helyett, nincsen semmi a hit helyett – nincsen semmi a történelmi emlékezet, a hagyomány és a mégis megmaradás parancsán kívül.

Minden más csak m?anyag eszme, m?anyag ideológia, m?anyag csattogó lepke, a következ? sarkon már eltörik, nem csattog tovább.

S e bizonyosságokon kívül mi van? Babramunka, az van. Igen, a Trianonnal tönkretett Kárpát-medence újjáépítése, a kettévágott utak, vasutak visszaépítése, az észak–déli erek megteremtése (mi az, hogy nem lehet autópályán eljutni Varsóba?), büszke magyarként, büszke nemzetként élére állni Közép-Európa megteremtésének, a Baltikumtól le az Adriáig, minden együttm?ködésre készen, s a nemzeti érdekeket soha nem feledve, a száz éve t?lünk elszakítottakat sohasem odadobva valami „magasabb érdekért”, ugyanis nincsen magasabb érdek. A magasabb érdek soha nem jelent semmit egy nem birodalmi nemzetnek, mintsem önfeladást, önpusztítást, lealacsonyodást – bérelt helyett a vesztesek között.

„Nincs alku – én hadd legyek boldog! / Másként akárki meggyaláz”.

Ez most a nemzeti parancs. Diaszpórában is, kisebbségben is, szórványban is, idehaza is. Hittünk már téveszmékben eleget, s hitegettek is eleget. Éppen itt az ideje, hogy megnyerjük az új századot, barátaim.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló